

728

USTAWA

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

o opłatach abonamentowych¹⁾

Art. 1. Opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), zwanej dalej „ustawą o radiofonii i telewizji”, przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 2. 1. Za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe.

2. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.

3. Obowiązek uiszczania opłaty abonamentowej powstaje z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano rejestracji odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego.

4. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe i niepaństwowe szkoły wyższe, a także domy pomocy społecznej — w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji

— uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w art. 3 ust. 1.

6. Gospodarstwem domowym, w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy, jest zespół osób mieszkających i utrzymujących się wspólnie albo jedna osoba utrzymująca się samodzielnie.

7. Odbiornikiem radiofonicznym albo telewizyjnym, w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy, jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu.

Art. 3. 1. Wysokość miesięcznej opłaty abonamentowej w danym roku kalendarzowym wynosi:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego — 0,7 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407);
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego — 2,2 % wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

2. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji do dnia 31 maja każdego roku ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” stawki kwotowe opłat abonamentowych na następny rok kalendarzowy obliczone zgodnie z ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Stawki kwotowe opłat abonamentowych, o których mowa w ust. 2, zaokrągla się w górę do pełnych dziesiątek groszy.

4. Opłatę abonamentową uiszcza się z góry do 25. dnia miesiąca, za który opłata jest należna. Opłata może być uiszczona z góry za cały rok albo za wybrane miesiące.

5. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może określić do dnia 31 maja każdego roku, w drodze rozporządzenia, niższą niż ustalona w ust. 1 wysokość opłat abonamentowych na następny rok kalendarzowy, z uwzględnieniem:

- 1) prognozowanych kosztów realizacji misji publicznej radiofonii i telewizji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, oszacowanych na podstawie sprawozdań i założeń programowo-finansowych, o których mowa w art. 31b tej ustawy;
- 2) możliwości pokrywania kosztów realizacji misji, o której mowa w pkt 1, z wpływów określonych w art. 31 ust. 1 pkt 2—4 ustawy o radiofonii i telewizji;
- 3) stopnia i sposobu wykorzystania w roku ubiegłym środków, o których mowa w art. 2 ust. 1.

6. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określa, w drodze rozporządzenia, zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc, uwzględniając:

- 1) prognozowaną, na podstawie liczby osób uiszczających opłaty z góry za okres dłuższy niż jeden

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

miesiąc w roku poprzednim, liczbę osób korzystających z tych zniżek;

- 2) konieczność zapewnienia pokrycia kosztów realizacji misji, o której mowa w ust. 5 pkt 1.

Art. 4. 1. Zwalnia się od opłat abonamentowych:

- 1) osoby, co do których orzeczono o:

- a) zaliczeniu do I grupy inwalidów lub
b) całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.²⁾), lub
c) znacznym stopniu niepełnosprawności, na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.³⁾), lub
d) trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁴⁾), którym przysługuje zasiłek pielęgnacyjny;

- 2) osoby, które ukończyły 75 lat;

- 3) osoby, które otrzymują świadczenie pielęgnacyjne z właściwego organu realizującego zadania w zakresie świadczeń rodzinnych jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej lub rentę socjalną z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub innego organu emerytalno-rentowego;

- 4) osoby niesłyszące, u których stwierdzono całkowitą głuchotę lub obustronne upośledzenie słuchu (mierzone na częstotliwości 2 000 Hz o natężeniu od 80 dB);

- 5) osoby niewidome, których ostrość wzroku nie przekracza 15 %.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355 oraz z 2005 r. Nr 41, poz. 401.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 44, poz. 422.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873, Nr 146, poz. 1546 i Nr 236, poz. 2355.

2. Zwolnienia określone w ust. 1 nie przysługują osobom, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26. rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania tych zwolnień.

3. Zwolnienia określone w ust. 1 przysługują od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono w placówce operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oświadczenie o spełnieniu warunków do korzystania z tych zwolnień i przedstawiono dokumenty potwierdzające uprawnienie do tych zwolnień.

4. Osoby korzystające ze zwolnień od opłat abonamentowych obowiązane są zgłosić placówce operatora publicznego, o której mowa w ust. 3, zmiany stanu prawnego lub faktycznego, które mają wpływ na uzyskanie zwolnienia, w terminie 14 dni od dnia, w którym taka zmiana nastąpiła.

5. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje dokumentów potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych,
- 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 3

— z uwzględnieniem dokumentów wydawanych przez uprawnione organy oraz nieobciążania osób korzystających ze zwolnień nadmiernymi utrudnieniami.

Art. 5. 1. Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach operatora publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.⁵⁾).

2. Obowiązkowi rejestracji nie podlegają odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne:

- 1) wykorzystywane wyłącznie przy tworzeniu audycji lub innych przekazów;
- 2) wykorzystywane wyłącznie do tworzenia, rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiowych lub telewizyjnych, w tym do kontroli jakości rozpowszechniania lub rozprowadzania;
- 3) przeznaczone przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania osobom trzecim do używania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy.

3. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzy-

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808.

dziesiętkrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.

4. Uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 3, nie zwalnia od obowiązku uiszczania bieżącej opłaty abonamentowej za okres od dnia stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika.

Art. 6. 1. Opłaty abonamentowe są pobierane przez operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Wpływy z pobranych opłat abonamentowych oraz odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat operator publiczny, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przekazuje na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, z przeznaczeniem na cele określone w art. 8 ust. 1 — po potrąceniu umownego wynagrodzenia za te usługi.

3. Rachunek, o którym mowa w ust. 2 oraz w art. 7 ust. 9, jest prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, uwzględniając dostępność placówek operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oraz jego organizację.

Art. 7. 1. Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej prowadzi operator publiczny, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

2. Nadzór nad wykonywaniem kontroli obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku pobierania opłaty abonamentowej sprawuje minister właściwy do spraw łączności.

3. Do opłat abonamentowych oraz do opłaty, o której mowa w art. 5 ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

4. W przypadku opóźnienia w uiszczaniu opłaty abonamentowej naliczane są odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 i Nr 85, poz. 727).

5. Uprawnionymi do żądania wykonania w drodze egzekucji administracyjnej obowiązków określonych w ust. 1 są kierownicy jednostek operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

6. W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego kierownik jednostki operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przeprowadzający kontrolę, wydaje decyzję, w której nakazuje rejestrację odbiornika oraz ustala opłatę za używanie niezarejestro-

wanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, o której mowa w art. 5 ust. 3.

7. Od decyzji, o której mowa w ust. 6, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw łączności.

8. Połowa wpływów z opłaty, o której mowa w art. 5 ust. 3, stanowi dochód operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

9. Wpływy z opłaty, o której mowa w art. 5 ust. 3, pomniejszone o kwoty, o których mowa w ust. 8, są przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, z przeznaczeniem na cele wskazane w art. 8 ust. 1.

10. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) jednostki operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przeprowadzające kontrolę określoną w ust. 1,

2) wzór upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasady i tryb wydawania upoważnień,

mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonania czynności kontrolnych i organizację operatora publicznego.

Art. 8. 1. Wpływy, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 3 i art. 7 ust. 4, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 8, są przeznaczane wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tej misji.

2. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustala co roku, po analizie założeń programowo-finansowych, o których mowa w art. 31b pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, oraz sprawozdań, o których mowa w art. 31b pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji, za poprzedni rok kalendarzowy i analizie określonych w nich kosztów, nie później niż do dnia 30 czerwca, sposób podziału wpływów, o których mowa w ust. 1, między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

3. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje zaliczkowo jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środki na realizację misji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, na podstawie sposobu podziału wpływów, o którym mowa w ust. 2.

4. Jeżeli na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 31b pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji, zostanie wykazane, że wpływy, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, przekraczają wartość wydatków na realizację mi-

sji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, nadwyżka podlega zaliczeniu na poczet wydatków na realizację tej misji w następnym kwartale.

Art. 9. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, na wniosek kierownika jednostki operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, umarza zaległości w płatności opłat abonamentowych, odsetki za zwłokę w ich uiszczeniu oraz opłatę, o której mowa w art. 5 ust. 3, i odsetki za zwłokę w jej uiszczeniu, w przypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest ustalenie podmiotu zobowiązanego do uiszczenia tych opłat lub jego adresu lub
- 2) podmiot zobowiązany do uiszczenia tych opłat nie posiada majątku, z którego można zaspokoić należności.

2. Podstawą do umorzenia należności w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są ustalenia dokonane przez kierownika jednostki operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 — informacja organu egzekucyjnego o nieskuteczności egzekucji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z wykazem dłużników, należnych od nich opłat i odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz wskazaniem przyczyny braku możliwości uzyskania tych należności, kierownik jednostki operatora publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przedstawia Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji raz na kwartał.

Art. 10. 1. W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy społeczne lub przypadki losowe, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych, odsetki za zwłokę w ich uiszczeniu, opłatę, o której mowa w art. 5 ust. 3, oraz odsetki za zwłokę w jej uiszczeniu.

2. Wniosek o umorzenie lub rozłożenie na raty należności wymienionych w ust. 1 podmiot zobowiązany do uiszczenia opłat abonamentowych składa do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

3. Podmiot zobowiązany do uiszczenia opłat abonamentowych składa w placówce operatora publicznego, o której mowa w art. 5 ust. 1, dokument stwierdzający umorzenie lub rozłożenie na raty należności wymienionych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się pkt 8;
- 2) w art. 6 w ust. 2:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ustalanie wysokości opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru;”,

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728), wysokości opłat abonamentowych;”;

3) w art. 15 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) programów rozpowszechnianych wyłącznie w sposób satelitarny lub kablowy dostępnych w całości za opłatą, z wyłączeniem opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów satelitarnych lub operatorów sieci kablowych”;

4) w art. 20b w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w programie ogólnokrajowym w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnym w całości bez opłaty, z wyłączeniem opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów sieci kablowych, lub”

5) w art. 30 uchyla się ust. 6;

6) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, z zastrzeżeniem przepisu art. 8 ust. 1 tej ustawy;”;

7) dodaje się art. 31c w brzmieniu:

„Art. 31c. Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, przygotowują i publicznie udostępniają, do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy, sprawozdania z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników, na realizację misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, ze wskazaniem środków przeznaczonych na wykonanie poszczególnych zadań wymienionych w art. 21 ust. 1a.”;

8) uchyla się rozdział 7.

Art. 12. Zachowują prawo do zwolnień od opłat abonamentowych osoby, które korzystają z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenia, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 3.

Art. 13. Do dnia 30 września 2005 r. opłaty abonamentowe są pobierane w wysokości określonej w dotychczasowych przepisach.

Art. 14. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r.:

- 1) ogłosi stawki kwotowe opłat abonamentowych albo
 - 2) w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 5, określi wysokość opłat abonamentowych
- na okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.

2. W przypadku uiszczenia opłaty abonamentowej z góry za rok 2005 lub za wybrane miesiące obejmujące okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.:

- 1) jeżeli wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, będzie niższa od wysokości opłaty określonej na rok 2005 w dotychczasowych przepisach, różnica nie podlega zwrotowi;

2) jeżeli wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, będzie wyższa od wysokości opłaty określonej na rok 2005 w dotychczasowych przepisach, różnica nie podlega uzupełnieniu.

3. Na 2006 r. czynności, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 5, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokona do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 15. Do postępowań wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w sprawach umorzenia lub rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych i odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu stosuje się art. 9 i 10.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 6 ust. 3, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

729

USTAWA

z dnia 22 kwietnia 2005 r.

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów.”;

2) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odbiorca usług — każdego, kto korzysta z usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na podstawie pisemnej umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym,”

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) osoba korzystająca z lokalu — osobę posiadającą tytuł prawny do lokalu lub osobę korzystającą z lokalu o nieuregulowanym stanie prawnym,”

c) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne — przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne.